ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИНА CIX, БРОЙ 11 | СОФИЯ, МАЙ 2008 г. | ЦЕНА 0,60 лв.

e-mail: synpress@dveribg.net

СЪБОРЪТ – най-висшият църковен форум и законодателен орган в Църквата стр. 4-5

У ДОМА ЛИ СЕ ВЪРНА СВ. КОНСТАНТИН стр. 6

РЕШЕНИЯ на първата сесия на Шестия църковно-народен събор стр. 8

ИЗЯВЛЕНИЕ

на Шестия църковно-народен събор на БПЦ

14-17 май 2008 г., Рилска света обител

В свещените двори на Рилската св. обител от 14 до 17 май 2008 г. проведе своите заседания Шестият църковно-народен събор на Българската православна църква.

Съборът бе открит от Българския патриарх Максим в присъствието на високи гости, делегатите и представители на средствата за масово осведомяване. След приветственото слово на Българския патриарх поздравления поднесоха г-н Георги Първанов, президент на Република България, г-н Даниел Вълчев, вицепремиер и министър на образованието и науката, от името на българското правителство, и други присъстващи гости.

Поздравления бяха изпратени от г-н Георги Пирински, председателят на Народното събрание, и проф. Огнян Герджиков, председателят на Парламентарната комисия по правата на човека и вероизповеданията.

Българският патриарх, като поздрави делегатите и им благодари за проявеното старание и отзивчивост, предоставя председателственото на събора на Негово Високопреосвещенство Сливенския митрополит Йоаникий.

Основна задача на събора бе изслушването на доклада на Синодалната комисия по изготвянето на необходими изменения и допълнения в Устава на БПЦ, наложили се от новите реалности в нашето съвремие. В процеса на задълбочено обсъждане и обстойно разискване бяха гласувани и приети 33 члена от Устава в устройствената му част. Наложително бе да се насрочи провеждането на втора сесия на Шестия църковно-народен събор през месец октомври т. г., за да продължи работата си по голямата останала част от Устава.

В своите изказвания делегатите изразиха и безпокойство от множеството прояви на вредни увлечения сред младежта, като невъздържана употреба на алкохол, зависимост от наркотични вещества, проява на насилие, грубост, недисциплинираност, незаинтересованост към учебния процес, изпадане в безпътица и отчаяние.

Съборът счита, че отдавна е назряло времето за въвеждането на предмета *Религия-Православие* в редовната програма на българското училище, където българските деца ще имат възможността да се запознават с възвишените православни принципи на вярата, надеждата и любовта, ще придобиват знания за българската православна духовност и култура, ще се запознават и следват светли примери от църковната ни история.

Във връзка с модерното явление на свободното извънбрачно съжителство и подготвяното му узаконяване в нов Семеен кодекс, делегатите на събора поддържат запазването на семейната институция като благословена от Бога и създаваща благоприятни условия в семейното огнище за отглеждането и възпитаването на децата. Пренебрегяването на брака води до нарушение на нравствените принципи в живота на семейството. За нас като православни християни има един законен брак пред Бога – светото тайнство Венчание.

Настоящата първа сесия на Шестия църковно-народен събор, въпреки положените старания, не можа да привърши работата си по изменение и допълнение Устава на БПЦ, поради което реши да свика втора сесия от 6 до 11 октомври т. г., когато да изготви и приеме окончателния текст на Устава.

Участниците в събора отправят усърдна молитва към Бога и към преподобни Йоан Рилски за успешна работа по изготвянето на този важен документ, който ще регулира вътрешно-църковния ни живот и взаимоотношенията между светата ни Църква и гражданските институции.

Председател на Шестия църковно-народен събор,
† МАКСИМ, Патриарх Български

„Св. Йоан Предтеча“, икона от храм „Св. Николай“, Мелник, 1768 г.

Трето намиране на честната глава на св. Йоан Кръстител

Кондак, гл. 2

Пророче Божий и Предтече на благодатта, намерили главата ти като най-свещена роза, израснала из земята, всякога получаваме изцеление, защото ти пак, както преди, проповядваш покаяние в света.

Когато била отсечена честната глава на свети Йоан Предтеча, Иродиада се бояла, че ако погребат тялото му заедно с главата, Йоан ще възкръсне. Така тя закопала главата на светия Предтеча дълбоко в тайно безчестно място в двореца си.

До IV век честната глава на Христовия Предтеча била намирана два пъти, а след това наново укривана.

По време на ереста на иконоборците (VIII в.), християни, бягайки от Константинопол, тайно взели със себе си главата на Кръстителя и я занесли в Комана. Там някога се преставил в Господа свети Йоан Златоуст. Тук те повторно я скрили в земните недра, като я положили в сребърен съсъд.

По времето на цар Михаил, син на царица Теодора, която отново утвърдила Православието, светинята била намерена за трети път и пренесена в Цариград през 857 г. от патриарх Игнатий.

Третото намиране на честната глава на св. Йоан Предтеча се възпоменава на 25 май.

ПАТРИАРШЕСКО И СИНОДАЛНО ПОСЛАНИЕ

по повод 55 години от възстановяването на Българската патриаршия

Възлюбени в Господа чада на Българската православна църква,

През спасителната 2008 година от рождението по плът на Бог Слово отбелязваме паметни за нашия народ и за родната ни поместна Българска православна църква събития – дати, които ни дават особени поводи да се вглеждаме в настоящето през призмата на отминали, но определящи исторически ни пътя събития. Специално място сред тях е отредено за датата 10 май – деня, когато в бележитата 1953 г. самостойната Българска православна църква отново бе възстановена в най-високия за Православието статут – патриаршеския.

Българската патриаршия е високо достойние на христолюбивия и православен български народ, негово признание от страна на целия православен свят и знак за особено Божие благоволение.

На стр. 3

†

На 26 май 2008 г. се престави в Господа

Негово Преосвещенство Мелнишки епископ ГЕНАДИЙ

Делегат на Св. Синод и и.д. игумен на Троянската св. обител

Роден на 12.02.1955 г. в с. Голям манастир, Ямболско.

ВЕЧНА И БЛАЖЕНА ДА БЪДЕ ПАМЕТТА МУ! БОГ ДА ГО ПРОСТИ!

ХРОНИКА България

Нови архимандрити на БПЦ

С благословението на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Максим и по решение на Св. Синод на БПЦ на **1 май** в Драгалевския манастир „Св. Богородица" край София беше отличен с архимандритска офикия дългогодишният ефимерий на обитела о. Алексий. Отличието, гласувано от Св. Синод още преди година и половина, беше дадено от викарния епископ Знеполски Йоан, който отслужи св. Литургия за Светли четвъртък в манастирския храм заедно с протосингела на Софийска митрополия архимандрит Григорий и ефимерия йеромонах Алексий. В края на празничното богослужение епископът прочете съответната молитва и даде отличието на дългогодишния монах.

Архимандрит Алексий е роден на 9 април 1961 г. в София. Завършва основното си образование и търговски техникум в родния си град. През 1990 г. постъпва като послушник в Кокалянския манастир „Св. архангел Михаил". През същата година на 20 ноември постриженето му извършва тогавашният викарен епископ на Софийския митрополит Негово Преосвещество Крупнишки епископ Натанаил (днес Неврокопски митрополит). Младият монах е воден под мантия от игумена на манастира архим. Назарий, под чиито духовни грижи остава. На 4 април 1991 г. приема йеродяконско ръкоположение в манастирския храм по време на св. Литургия, оглавена от епископ Натанаил. На следващия ден 5 април същият архиерей го ръкополага за йеромонах в столичния храм „Св. Седмочисленици".

През 1994 г. йером. Алексий е изпратен от Светия Синод на БПЦ да следва в Московската духовна академия. След завършването от Русия от 6 декември 1996 г. е назначен като ефимерий на Драгалевския манастир „Успение Богородично", както послушание изпълнява и до днес.

Духовният отец на отличения монах, архимандрит Назарий, не можа да присъства на офиката, но му изпрати в дар своя архимандритски кръст, с който и той е бил отличен преди години.

На **6 май** по време на светата Литургия в манастирския храм на Поморийския манастир „Св. Георги", който Негово Високопреосвещество Сливенският митрополит Йоаникий оглави по повод храмовия празник, игуменът на манастира йером. Йеротей бе отличен с архимандритска офикия.

Новият архимандрит на БПЦ е роден на 1 февруари 1977 г. в гр. Велико Търново със светското име Ивайло Станиславов Косаков. Завършва основното си образование и техникум по електроника в родния си град.

През 2000 г. постъпва в паралелния курс на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски", която завършва през 2003 г.

Същата година постъпва като послушник в Поморийския манастир „Св. вмчк Георги", където, воден под мантия от игумен. Теодосий, приема монашеско пострижение на 22 декември 2003 г. от митрополит Йоаникий.

На 11 май 2004 г. в катедралния храм на Бургас „Св. Кирил и Методий" е ръкоположен за йеродякон от митрополит Йоаникий, който го ръкополага и за йеромонах на 16 май същата година в храм „Успение Богородично" в Несебър.

От 1 януари 2005 г. йером. Йеротей е назначен за игумен на Поморийския манастир.

На 10 май се навършват 70 благословени години от рождението на Негово Високопреосвещество Плевенски митрополит ИГНАТИЙ.
Като го поздравяваме, му пожелаваме здраве, бодрост и мъдро архиерейско служение.
На многая лета, Владико!

Вести от Видинска епархия

На **3 май** в с. Дъбравка, община Белоградчик, Видинска епархия, бе положен основен камък за нов храм. Той ще е посветен на св. апостоли Петър и Павел.

Основният камък бе поставен от Негово Високопреосвещество митрополит Дометиан. На церемонията присъства и наскоро въдвореният архиерейски наместник на Белоградчишка духовна околия презвитер Рафаил.

Досега в селото не е имало православен храм. В него живеят около 150 души. Инициатива за строежа е подета от Румен Петров, представител на виден местен род. Парцелът, на който ще бъде издигнат храмът, е собственост на БПЦ. Г-н Петров изрази надежда, че строежът ще бъде завършен до октомври тази година.

На 6 май жителите на общината за първи път от 10 години насам отбелязаха храмовия празник на църквата „Св. Георги" в Белоградчик. Архиерейският наместник, който за първа година е предстоятел на този храм, посвети тържествата на сто и четиридесетата годишнина от построяването на църквата „Св. Георги".

На **4 май**, Томина неделя, Видинският митрополит Дометиан извърши обновление на възстановения храм в Добриволския манастир „Св. Троица". Църквата на светата обител беше ремонтирана със средства на ордена на тамплиерите. Представители на рицарите бяха изпълнили храма по време на богослужението в празничния неделен ден. Митрополит Дометиан благодари на дарителите, като отбеляза, че този орден традиционно подпомага възстановяването на храмове.

Архиерейят отбеляза и ролята на игумена на манастира архимандрит Харалампий за възстановяването на благолепието на светата обител. Владиката подари на игумена жезъл като символ на духовната власт на добрия пастир и му пожела вес та успешно да ръководи братството на светата обител.

След чина на обновление Негово Високопреосвещество митрополит Дометиан в съслужение с духовници от епархията извърши св. Литургия, а след това и молебен.

Водосвет на бойните знамена на Гергьовден

С благословението на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Максим тази година Стобийският епископ Наум, главен секретар на Светия Синод, извърши водосвет на Гергьовден и порьси бойните знамена на Българската армия. Ритуалът се проведе на площада пред паметника на Незнайния войн.

Епископ Наум благослови представителните части на Българската армия. Той предаде благопожеланията на Българския патриарх Максим към българските военнослужащи в Деня на храбростта и Българската армия – Гергьовден и им пожела здраве и успехи.

Президентът Първанов, министърът на отбраната Николай Цонев, началникът на Генералния щаб на Българската армия ген. Златан Стойков и ветерани подносеха венци и цветя пред паметника на Незнайния войн.

Гергьовден в Хаджидимовския манастир

На **6 май** манастирът „Св. Георги" край град Хаджидимово отбеляза празника на своя небесен покровител. По традиция светецът събира в манастира стотици поклонници от околните селища и от подалече.

Особена тържественост на празника придаде съслужението на местния архиерей Неврокопския митрополит Натанаил с гостуващия митрополит на Неа Смирни (квартал на Атина) Симеон и игумена на Рилския манастир Адрианополски епископ Евлогий.

„Навсякъде, във всеки манастир или храм днес се отбелязва тържествено паметта на свети Георги. Хората са дошли с надежда, да почетат светеца, да се помолят, покланят се пред Единия Бог. Като почитаме светците, ние подражаваме на живота им. Християнството е отдаване, а не вземане", каза Неврокопският митрополит. Според него лицата на монаси е причинила Зографският манастир „Св. Георги" да остане единствената българска обител на Света Гора. „Има и български скитове, но този манастир е единствен", обясни митрополит Натанаил. „Всеки православен народ би желал да има светиня в Атон, т. е. да гори постоянно кандилото за този народ, откъдето са монасите", допълни той.

Освен един автобус поклонници от Неа Смирни, в манастира бяха дошли и десетки поклонници от гръцки селища на юг от границата. Отвореният преди две години граничен пункт недалеч от Хаджидимово помага да се възроди старата традиция, населението от целия Драмски регион да ходи на поклонение в манастира „Св. Георги".

Ученическо състезание по религия в Русе

На **22 май** в Русе се проведе Областното състезание по религия „Да се свети Твоето име", посветено на светлото Христово Възкресение. За втора година състезанието се организира благодарение на помощта на Русенската митрополия, Регионалния инспекторат по образование и сдружение „Филантроп".

Домакин на прявата беше СОУ „Йордан Йовков", училище, в което вече 11 години се изучава предмет „Религия". Гости на състезанието бяха священици, представители на местната власт, учители, ученици и родители. В състезанието взеха участие 40 ученици, изучаващи „Религия" от III и IV от няколко русенски училища: СОУ „Васил Левски", СОУ „Йордан Йовков", ОУ „Тома Кърджиев", ОУ „Иван Вазов", ОУ „Никола Обретенов", СОУЕЕ „Св. Константин – Кирил Философ", ОУ „Братя Миладинови". В състезанието се включиха и ученици от ОУ „Св. Кирил и Методий" в с. Рахово.

Журито беше председателствано от Негово Високопреосвещество Русенския митрополит Неофит. Членове на журито бяха г-жа Росица Георгиева, старши експерт по религия в РИО – Русе, и г-н Ангел Младенов, секретар на Русенска митрополия.

Състезанието се проведе в три кръга. Участниците показаха отлични познания.

Първото място беше присъдено на отбора на ОУ „Братя Миладинови". Втори се класираха учениците от ОУ „Иван Вазов", а третото място бе заето от ОУ „Св. Кирил и Методий" – с. Рахово.

Всички състезатели получиха награди, осигурени от Русенска митрополия. Наградите бяха връчени лично от Негово Високопреосвещество митрополит Неофит. Той поздрави всички участници за положеното старание, за проявените знания и за духовната радост, която участниците в състезанието донесоха на всички присъстващи в залата.

ده благодарява на Негово Високопреосвещество за грижите, които той вече 11 години полага за обучението по религия в Русенска епархия, за подарящите, осигурени от Русенската митрополия, и го поздравява с предстоящия празник на българската просвета и култура.

Осветен паметник на Екзарх Йосиф I в Ловеч

На **11 май** Ловчанският митрополит Гавриил освети новопостроения паметник на Екзарх Йосиф I в Ловеч. Шестметровият мемориал на един от найзначимите деятели на родното православие е първият нас. Негов автор е скулпторът Сейфетин Шекеров – Сефо от Сливен.

Преди освещаването Негово Високопреосвещество поздрави народа с празника на светите равноапостоли Кирил и Методий, които Църквата почита на тоя ден.

При освещаването на паметника на Екзарх Йосиф присъстваха президентът Георги Първанов и кметът на Ловеч Минчо Казанджиев. Близо час поряно в ловешкото с. Малиново държавният глава откри друг паметник – на общо 57 християни и мюсюлмани, загинали във войните за Отечеството през XX в.

ПАТРИАРШЕСКО И СИНОДАЛНО ПОСЛАНИЕ

От стр. 1

Надживяла историческите премеждия на Средновековието, преминала горнилото на църковно-освободителните борби през XVIII и XIX век в изпитала болката на църковната схизма, в средата на отминалото столетие – в благоприятното за това време – родната ни Българска православна църква отново зае полагащото й се място в голямото семейство на вселенското Православие. На Третия църковно-народен събор, който беше проведен в София от 8 до 10 май 1953 г., в присъствието и с единодушното съгласие на представителите на почти всички поместни православни църкви, Българската църква беше отново провъзгласена за Патриаршия. Намерението, заложено още в края на IX век в делото на св. цар Борис I Михаил и продължено от неговите наследници – правоверните владетели на българската държава, отново намери своето историческо вътлъщение във всеобщия пътя на българския народ – пътя на изпитания, но и на успехи и величие!

С единодушното и съборно действие на православния свят бяха удовлетворени очакванията на един изстрадал много несправедливости православен народ. Днес, петдесет и пет години след тоя за паметно събитие, всички ние – клир и църковно изпълнение – имаме повод не само да си спомним славното минало на нашата Църква, но и да се опитаме да осмислим отново – от гледището на новото време – нашето присъствие както в православния свят, така и в голямото семейство на обединена Европа, от която България вече е интегрална част.

Благодари сме на Всеподателя Бога, че – заедно със своята Православна църква – България влезе в съюза на европейските страни със свои ясно изразени православна идентичност. Факт, който ще подпомогне за стабилността и напредъка на нашата държава. Това ни задължава като православен народ да допринасяме за обогатяването не само на „интелектуалния и духовния образ на Европейския съюз, но и за общото присъствие и изповядване на православието в него. Днес, петдесет и пет години след паметния за Църквата ни Трети църковно-народен събор, за мнозина присъствието на Българската Патриаршия в живота ни е само факт от нашето всекидневие като православни християни и все по-рядко се замисляме за действителните измерения на високото достойнство, което е отвоювано с нековните усилия от нашия православен народ. Не са малко и онези, които в найново време лесно се изкушават да виждат в акта на възтановяването на Българската Патриаршия само формалност на църковната дипломация и забравят изцяло за Божия промисъл, за присъствието на Господа в света и в съдбите на всички нас. Великият йерархъ на Българската православна църква св. патриарх Евтимий се труди деше, молеше и повярва православния български народ и светата ни Църква на Св. Троица. А ето – след повече от половин столетие Българската Патриаршия, водена от своите достойни първойерарси и при неотменното свидетелство на своите верни, с онази сила, която продължава да дава на народа ни верните духовни ориентири в бурните на житейското море.

Братя и сестри, верни чеда на светата ни Църква,

Честването на годишнината от възстановяването на Българската Патриаршия е несъмнено повод за духовна радост и благодарност към Бога, без Чиято благословение не е възможно нищо, защото чрез Него „живеем, и се движим, и съществуваме" (Деян.17:28). Празнуйайки годишнината от Патриаршията обаче, ние длъжни да си спомним и за всички онези, знайни и незнайни, клирици на Българската православна църква, които в столетия на борба за духовна и национална независимост запазиха не само ненакърнена вярата на Църквата, но и паметта за славното минало на Българската православна църква и на българския народ, така че да могат да я възкресят в лицето на Екзархията през 1870 г. и на Патриаршията – през 1953 г. На всички тяхи днес дължим поклон и признателност! Дължим им обаче и непрекъснати усилия за запазване на пристото от техните ръце сякаш и благословено наследство – Българската Патриаршия!

Отечески поздравяваме се с празника всички верни и боголюбиви чеда на Българската православна църква, и Родината и далеч от нея, и молим Всещедрия Бога да благослови и укрепва православния ни народ вовеки!

Председател на Св. Синод
† МАКСИМ
Патриарх български и митрополит Софийски, и членовете на Св. Синод на БПЦ

55 години от Възстановяването на Българската патриаршия

На **10 май** Негово Високопреосвещенство Русенският митрополит Неофит оглави св. Литургия по случай 55-годишнината от Възтановяването на Българската патриаршия. В богослужението, извършено в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски", взеха участие: Плевенският митрополит Игнатий, Стобийският епископ Наум, главен секретар на Св. Синод, Знеполският епископ Йоан, викарий на Софийския митрополит, Великият епископ Сионий, Маркианополският епископ Константин, Деволският епископ Теодосий, архимандрит Григорий, протосингел на Софийска митрополия, архим. Йоан, началник отдел „Богослужебен" на Св. Синод, новият представител на Руската православна църква у нашето игумен Исидор, румънският свещеник в София ставрофорен иконом Нелуц Опря и много столични свещници и дякони.

Негово Светейшество патриарх Максим и Негово Високопреосвещенство Доростолският митрополит Иларион взеха молитвено участие в богослужбата.

След св. Литургия Негово Светейшество Българският патриарх Максим отслужи благодарствен молебен и прочете Патриаршеското и синодално послание по случай годишнината.

Празникът завърши с многолетствия. Негово Светейшество поздрави Плевенския митрополит Игнатий, който на тоя ден чества своя 70-годишен юбилей.

След това в приемния салон на Синодната палата бе даден скромен прием за празника.

ЦВ

ДЕНЯТ НА СЛАВЯНСКАТА ПРОСВЕТА И КУЛТУРА

в чест на св. братя Кирил и Методий

† Доростолски митрополит ИЛАРИОН

Църквата отдава молитвена почит към всички светии, вписани в християнския календар. Има и много неизвестни, за които е празникът Неделя на Всики светии. Заслугите на някои от тях кам род и Родина са от такава значимост, че паметта им е на особена почит, честитхаща през вековете за слава Божия. Такива са за нас светите братя Константин-Кирил Философ и брат му Методий. Голямата им църковно-национална почит е отпочнала през 1844 г. в гр. Елена по повод преместването или означаването на столицата на Римската империя от Рим във Византия (Цариград) през 330 г. от император Константин Велики, което събитие в Киевския славянски календар от 17 в. на 11 май е отбелязано така: „Обновление царя града и святаго священомученика Моюя".

Тази мозаична икона на св. Константин-Кирил Философ е поставена на стената над гроба му в Рим през 1929 г.

Директорът на класното училище в гр. Елена Иван Н. Момчилов, за убеждението на когото светите Кирил и Методий са „старобългари от Солун" – моя „вещ учител", както го наричал П. Р. Славейков, в съгласие с първенците в града – Елена, разказвали тъй: „ние тръгва да считаме за „обновление" просветителното дело на светите братя Кирил и Методий сред българския народ; те са за нас „обновление" и на моя ден – 11 май (24 май н. ст.) - 6 цялата страна се въвело тяхното честване като църковно-национален празник с голяма тържественост до 1944 г. 9 септември, идването на атеистическата власт...

По случай 1100 години от кончината на св. Константин-Кирил Философ Св. Синод на Българската православна църква излезе с нарочно послание към българския народ, с прикана да се почете паметта на славянобългарските просветители – светите Кирил и Методий, в което послание се казва дословно: „...Той (св. Кирил) е нашиям Моисей, който изведе не само едно племе, а много славянски народи от робството на невежеството и ги въведе в обетованата земя на православната християнска вяра и общочовешка култура. Като нов боговдъхен и чудотворец, той удари с вышшевия си жезъл на своя гений камъка на славянския необработен допотада език и от него бликнаха живителните струи на славянската писменост!" В тоя смисъл е цялото послание.

Да! Моисей изведе народа си от египетското – езическото робство и го въведе по Божие указание в обещаната сълнцезарна земя в разцвет на вяра и благочестие. И св. Кирил с брата си св. Методий изведоха славянобългарския народ от езическото робство на греха в Христовата светлина на славянската богоозарена писменост.

Моисей умря на планината Нево и остави костите си по Божие ведение в незнаен гроб. И св. Кирил умря в извишения гр. Рим и ни остави празния си гроб, но огрян с небесната светлина на Божията прослава.

По случай това честване на1100-годишнината, по инициатива на приснопаметния патриарх Кирил се устрои многолюдно – от 30 души поклонение в Рим на духовници и хора на науката и изкуствата до гроба на св. Кирил, погребан в църквата „Св. Климент", мощите на когото със св. Методий донесоха от Херсон.

При това църковно-национално тържество Негово Светейшество папа Павел VI прояви отеческо гостоприемство. В една от залите на двореца във Ватикана, обкръжен от расоносците поклонници, той видимо тържествуваше, когато духовните запяха и отекна сладкозласно:

„Върви, народе възродени,
към светии бъднини върви ..."

Папата богато одари делегатите духовници и след туй в речта си каза тия знаменателни слова: „Вие сте продължители на делото на светите Кирил и Методий". И което е от особена важност – от тогава и до днес Ватикана не пропуска всяка година тая братска християнска традиция – да проявява братолюбезно гостоприемство в тия ден – 24 май – в чест на светите братя Константин-Кирил Философ и светителя Методий, първосветителя Великградски від Велика Моравия. Дълкит сърдечна благодарност с поклонение, съгласно думите на псалмопевеца св. цар Давид: „Колко хубаво и колко приятно е братя да живеят наедно!" (Пс. 132:1) ... Нека кажем – Амин!

Нека се отбележи и това, че по решение на Международната организация за образование, наука и култура (ЮНЕСКО) при ОН, се устроиха навсякъде, по целия свят тържествени чествания на славянските първоучители.

Слово на Негово Светейшество Българския патриарх Максим при откриването на IIIестия ЦНС

Ваши Високопреосвещенства и Преосвещенства, боголюбиви отци, вселенски и Господа братя и сестри, делегати на Църковно-народния събор,

Почитаеми гости, уважаеми представители на средствата за масово осведомяване,

Боят ваш отдушно настоятелят Шестия църковно-народен събор на свята ни Църква да се проведе в свещените дворци на всебъдещия Рилски свети, под покрова и небесного застъпничество на преподобния и богоносеца наш отца Йоан Рилски чудотворец.

Настоящият събор се проведе в дните, когато с благодарност ъзнася Бога отбелязваме 55-годишнината от възстановяването на Българската патриаршия.

Верни на изконного съборно начало в Христовата церква, ние сме отци на Божиятъ дар на засвидетелстване свещената традиция на светото Православна-

православна церква.

По съвета на светия апостол: „Да живеем богоугодарте" (1 Сол. 5:18), вкъдаване благодарение към великия Пастиреначалник на Църквата, чи ни е съхранил и подпомогал в скромните ни усилия на Божия виноград. Прекланяме се и пред Негоната всецеара помощ за предоставяне на достопечелиния нарушение единството на светта на Църквата.

Считаме за свой приятелдъг от наше име и от името на Св. Синод да отправим поздравлениеа на Христовата церква, ние сме отци на Божиятъ дар на засвидетелстване свещената традиция на светото Православна-

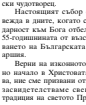

ние, следайки апостолска принцип: „Изволихме Светаго Духу и нам" (Деян. 15:28). Това це рече, че нашето съборно приъстване трябва да изрази на повнимение към Божественото приъстване на Светия Дух в нашите мисли и действия на водителдъо и поотличорно решаване на делата на Църквата, за радост и утеха на небнято благочестиво изпълнение – боголюбиви на православлелия български народ.

В изпълнение повелите на неизменните съборни канони, ние трябва внимателно да обсъдим изнесканиета на нашето съарение за добро сиидетелство пред света.

Наред с текущите църковно-богослужебни, културно-просветни, международни и други въпроси от живота на светата ни Църква в периода след IIиестия църковно-народен събор до днес, предстои ни да насочим по-средно вниманието си върху новия елементи в допълнения в Устава на Българската

Бога дойо уповано настоящият Шести църковно-народен събор на светата ни Църква да се проведе в свещените дворци на всебъдещарта Рилска свети, под покрова и небесного застъпничество на преподобния и богоносеца наш отца Йоан Рилски чудотворец.

Настоящият събор се проведе в дните, когато с благодарност ъзнася Бога отбелязваме 55-годишнината от възстановяването на Българската патриаршия.

Верни на изконного съборно начало в Христовата церква, ние сме отци на Божиятъ дар на засвидетелстване свещената традиция на светото Православна-

ние, следайки апостолска принцип: „Изволихме Светаго Духу и нам" (Деян. 15:28). Това це рече, че нашето съборно приъстване трябва да изрази на повнимение към Божественото приъстване на Светия Дух в нашите мисли и действия на водителдъо и поотличорно решаване на делата на Църквата, за радост и утеха на небнято благочестиво изпълнение – боголюбиви на православлелия български народ.

В изпълнение повелите на неизменните съборни канони, ние трябва внимателно да обсъдим изнесканиета на нашето съарение за добро сиидетелство пред света.

Наред с текущите църковно-богослужебни, културно-просветни, международни и други въпроси от живота на светата ни Църква в периода след IIиестия църковно-народен събор до днес, предстои ни да насочим по-средно вниманието си върху новия елементи в допълнения в Устава на Българската

но им от православните християни.

Приемане с удовлетворение вниманието на достоотличните високи гости на тоия форум и такото сърдечните към усилията ни да пребиваване в единство и мир с Божиятъ Ковчег на поата на добрия ни народ и благодарственото за сьслужването ни.

С молитвено пожелание Божията помощ да ни съдейства в изпълнение на постите от нас съборно-родолобни дъг, от името на Св. Синод отчетам Шестия църковно-народен събор на Българската православна църква и предстоящия на Негово Високопреосвещенство Станевския митрополит Йоаникий да председателства събора.

Ваш връзка с проведеното на Шестия църковно-народен събор на Българската православна църква не се опитах да хвърля сянка върху тоия съборен форум и значимото му за живота на Църквата и в частност на БПЦ. Безусловно вярвоотвъ в необходимостта от такъв църковен институт, трябва да се тъкрят и разнообразнята аналоги отпо.

Аз се въряем назад въз времето и потърсим аналогия на тоия институт, що стигнем до апостолско время, когато любовта проглежда и на тогавашната християнска община се решавали от Събора на апостолите и старците. Пример за това са: изборът на св. Матия (Деян. 1:23), изборът на седемте дякони (Деян. 6:1-6) и Апостолският събор в Йерусалим (Деян. 15:1-29). Принципът на съборността в Църквата води начало от основния евангелски принцип за християнската любов, който е и противоречие на индивидуалнето и индивидуализма.

Тоия висш принцип е свидетелъ е и в учението на Господ Исус Христос: „Пак ви казвам, ако двамо от вас на земя ласят за земята да попросят нещо, какъвто и да било, ще им бъде дадено от Моя Отец, Който е на небесе; защото, до дето двамо или тримо сме събрани в Моето име, там съм Аз посред тях" (Мат.18:19-20). В апостолского время всичко решавали се *бил заедно, и всичко и в благо общо...* (Деян. 2:44), когато предстоящ, че всичко е в полза на съборно. Принципъ на единодушие и мир, който е основен и бил чъкъ на древната християнска община. Това се потвърждава и при проглеждане на Апостолския събор (51 г.), когато се явява проотлед на целия събор в Йерусалим. Той именно показва, че е момента, когато е трябало да вземе решение по наболял проблем, апостолите и пресвитерите с целта трябва „да мислят за добре" да се съберат, за да разгледат внимателно и да вземат единодушно да го решат (Деян. 15:6,22,25). След което бива приотнесен на Антиохия „Угодно бе на Светаго Духа и нам" (Деян. 15:28), когато пъкъсно спаяна общодъхлътвтелна за всичка вселенска и поместна събори.

От теин библейски цитати всяко проглежда, че ние сме от мото начало на съборния живот

съборността като основен принцип

на православната екклезиология и Свята Отеческа спаяна. Решенията са се имемали, без да се разделят или противоречат на основния принцип на единодушие. Разбира се, че е е правело разграничение между тъх заради различимо им служение в Църквата, но това не е омаловажавало участието на едните за сметка на другите, напротив всеки те са участвали активно в решаването на наболелите въпроси, всеки по-малко или по-голямо в полноцитие и действията им. Едно от свидетелства за това е

Първият църковно-народен събор

се провел през 1871 г. от 23 февруари до 24 юли в Етнографийския дом в Одрин (Ориенталска Румелия). Председател на събора бил найвъзрастният архиерей Иларион Ловчанско, а секретар – Марко Балабанов. Проведени били 37 редовни заседания, от 23-ото заседание от 14 май окончателно бил приет в окончателен вид Устава за управлението на Българската екзархия, изработен от специална комисия, в която влизали: Ненадий Ловчанско, Ненадий Пловдивско, Ненадий Видинско, Ненадий Скопско и редакция.

Според неговите текстова вяоси законодателен орган в Българската и Народният екзархия (Народен събор), който при необходимост поправя или допълва Устава. Той се свиква от Св. Синод и Екзархийската съвет на всяка четирия години (чл. 134). *„Свол всяка четвирти години Екзархия задно сьс Св. Синод и с Екзархийския съвет са длжни да свикат с позволимото на царското правительство тъй нъкоторо представителъ от всяка епархия, що ще изразяватъ бъдещия житеи на обща Екзархийска съвет, и който ще го предлагат, разгледаватъ и одобряватъ общите въпроси, що ще имат да се повдигъ в полза на добъта установа, ако отъ тъй направени предложения ще бъдъ обвинъ славянскитъ етъи и в Българата богосъзнанието да се изнадвъ на Бъгъ."* Синод и Екзархийският съвет, които имат служебен период от четири години. Начело на двата управителни органа стои екзархъ, чиято длъжност е доживотна.

След Освободителното се проведе редица въпроси относно актуалността на текстовете от Устава, свързани с промяната на женето му в границите на новосъздаденото Княжество България. Опис поне се след приемането на Търновската конституция, в по-спокойна на текста на чл. 39, проблемъ за промяна на Устава, свързан с въпроси от устройството на управлението на БПЦ, се поставя отново на дневен ред.

След 1883 г. Св. Синод изготвя поправки на Устава, съобразени новите обществено-политически условия, и ги внася за гласуване в Народното събрание, след което те се утвърждават от кмета. Като има предвид такъв от текстовете на новия „принособсе за княжеството" Устав по отношение на разпоредбите за съборно-народния събор, изтъкнатият български канонист академик протоир. Г. Цанков казва следното: „... едва формална новост е тая, че Св. Синод замяна съборно-народния събор, новост, които колото и да е обяснимо от господствуващите тогавъ вълнения, все пак не може да се приемъ за такъв принцип твърде целенасочвъ за всякакъвъ интересъ на Църквата." В пояснение на тезиа принцип дъ спомоем, че мъчреки всичко е запазен принципъ на съборността. Тоа се виждъ в чл. 105, където се казва: *„Слоо всяка четвирти годинъ на Екзархъ сьс Св. Синодъ предъ да заемат участие и Общия Екзархийски съборъ, на който щъ се предлагатъ, разгледатъ и одобряватъ общите епархийски слетия, и ще се потрвъ в бъдъщъ, ако се от отъ пожаене такаиа нужда, Екзархийскъятъ Съборъ и Синодъ и всяка трябъ да се сложеме обичъ фактъ, че теин промени са е предвидъно, обсъдени и приети от Съборъ и под на БПЦ, а от Църковнонародеен съборъ, който е и изнесна тоия текст и текстъ1 на чл. 135 от Устава от 1871 г. По повод на Варненския митрополит Климент, който е взел участие и при дните промени на Устава (1883 и 1895 г.), приемите за свързвнето на Екзархийския съборъ са дъ ясно политически, отклоняти съборъ. Съборъ по принцип е трябвало да се проведе в Плевен, когато от свои страна инициъ разрешение на тъкрения по-политическа условия, и ги внася за гласуване в Народното събрание. Опис поне се след приемането на Търновската конституция, в по-спокойна на текста на чл. 39, проблемъ за промяна на Устава, свързан с въпроси от устройството на управлението на БПЦ, се поставя отново на дневен ред.

След 1883 г. Св. Синод изготвя поправки на Устава, съобразени новите обществено-политически

Плакатът на изложбата

когато имаме възможност да се запознаем със земния им живот, с обстановката, в която са живели, преосмисляме отново тяхната святост. Ние недоумяваме как в тези условия на борби, интриги и огромна отговорност св. Константин Велики – императорът може да достигне святост. Една такава среща със стотици експонати и градежи от времето на св. Константин ни накара да търсим отговори на въпроси, които не сме си задавали досега.

Монументалната мраморна статуя на император Константин Велики, седящ на трон е висока 12 м. Поръчана е от императора за увековечаване на победата му над Максенций при Мулвиевия мост (днес Ponte Milvio, на 3 км северно от Рим). За да се демонстрира завоевателска мощ, статуята е била поставена в огромната базилика, строена от Максенций – неговия противник.

Оригиналните части на статуя от IV в. не бяха могли да бъдат докосвани, камо ли да бъдат транспортирани до Трир. За да бъдат експонирани в Германия, главата и останалите части от археологическата находка са били сканирани и след това копирани от мрамор в Трир. Това всъщност е една от забележителностите на изложбата, не само историческа, но и техническа – илюстрация на способностите на немски и чуждестранни учени и инженери. Днес Трир блести с този уникален експонат – приметровата глава на статуята на император Константин. Макар и впечатлени от размерите й, я усещаме груба, запашалтелна и мъртва. За нашите очи, свикнали с ритмичните линии и колорита на православната икона, оживотворена от Светия Дух, всички скулптури, макар и изящни, ни разказват само за светския му живот.

Залата с мощите на св. Константин

Това преплитане се използва некоректно от няколко западни историци, за да се хвърли сянка върху стремежите на императора, неговата искрена вяра и отношението му към християнството. Като пример се сочи статуя на императора, изобразен като бог на стъпалото с орел около главата (в момента се реставрира; намира се в Истанбул, някогашния Константинопол), друга – като Посейдон на трон (направена е компютърна реставрация на базата на останките от нея). Те съжителстват с мраморен фриз със сцени от кръщението на св. Константин и мраморна статуя на майка му, императрица Елена.

На св. Елена и на баща си Константин Хлор бъдещият император дължи християнското си възпитание. Народът го обича и му доверява проблемите си. По молба на римските жители император Константин вдига войската си и се отправя към Рим, за да го освободи от самопровъзгласилия се август на Рим Максенций. Преди решителната битка за Рим, до Мулвиевия мост на река Тибър, император Константин вижда в небето Христовия знак на кръста и чува глас: „С това побеждавай“. Той поръчва на войниците си да изпишат този знак на щитовете си. Битката е спечелена. По цялото снаряжение на императора и войската му, представени на изложбата, се вижда този всепобеждаващ знак – върху метал, стъкло, мрамор и извезан върху тъкани. За съжаление първоизработеният дарбарум (пригоден за носене пред войските) не е стигнал до нас.

Стигаме и до залата „Християнски гонения“. Знаейки за какво става въпрос, въображението се изпълва с очакване на покъртителни картини, но представеното се оказва съвсем различно. Влизаме в много малка зала – почти 5 на 5 метра. Мрак и тишина, и тихи стъпки. На двете срещуположни стени се вият достигащи до тавана езици на горящ клада (технически изпълнение на истина е внушително). „Влизаш в кладата“ и сред пукот на горящи дърва сякаш чуваш стоновете на първите християнски мученици. Ти си част от тях, част от Христовото тяло, което и сега е измъчвано и преследвано, но с много по-фини и неуловими „клади“. Защо по-често човек не се чувства така – част от Църквата.

Щит с христограм

Излизаме и без преход сме вече в следващата зала – „Император Константин като светец“, която бе най-привлекателна за нас, православните християни.

Тази зала съдържа интереса ни още когато в кратък репортаж на Централната немска телевизия (ZDF) видяхме мощите на св. Константин, които пристигаха за участие в изложбата. Говорителката с патетичен глас обяви: „В едни черен куфар мощите на Константин Велики тръгват от Москва, за да се върнат у дома в Трир.“ Недоумяваме: Трир ли е неговият дом? Това ли е мястото, за което той милее и обитава духът му сега, когато живее във вечността и за нас с духовен наставник и закрилник? И дали той се връща *у дома*, където не е почитан като светец, макар и възвеличен като могъщ и надарен владетел? Неговият дом е православният свят и вечната Христова Църква – увенчан с венеца на Христовата слава.

Вече сме в света на непреходното, в залата на императора, когото Православната църква е причислила към лика на светците. За останалите християнски деноминации това ковчеже с мощите може да е само символ, но за нас това беше среща, връщане *у дома*, при скъпи близки – светите равноапостолни Константин и неговата майка императрица Елена. Те ни гледат топло от пестеливо подбраните руски и гръцки икони, поставени на стените (за съжаление не за поклонение).

Множество народ се е струпал в средата на залата, където в голям стъклен куб, повече от метър на метър, се намира малко златно ковчеже с фина инкрустация. Това са мощите – дясната подлакътница на св. Константин, обковани от руската царица. Не можеш да не усетиш в сърцето си благодатно спокойствие – ето, ти си *у дома* и ти се иска да доснеш с устни безценния „експонат“, пропътувал хилядите километри от Москва до тук.

Хората се тълпяха, притискаха се и се чудеха навярно, какво толкова има в тази малка кутийка. А ние, знаейки, искаме да се поклоним и да я целуднем. Но стъклената кутийка е специфична и заплашваше да включи алармената защита. Устремени в душите си към св. Константин, с благодарност и изумление от епохалното му дело на император отдаден на Бога, се прекръстихме пред мощите и пред двата ковани кръста с частици от Кръста Господен и напуснахме залата. Това беше най-важното, което трябваше да видим – и го видяхме. А то се вижда само със сърцето.

За няколко часа в залите на изложбата станахме свидетели на земното измерение на живота на император Константин Велики – на материалните ценности от епохата, в която е живял. Устихме могъществото и размаха на неговото управление. Но колко от посетителите усетиха другото измерение – духовната сила на св. Константин, свързваща ни с вечността...

Румяна БОШНАКОВА

У дома ли се върна св. Константин...

Последната инициатива от поредицата „Културна столица на Европа“ бе „Люксембург и неговият регион – Културна столица на Европа 2007“. Едно от най-значимите събития от нея е изложбата „Константин Велики“ в град Трир, Германия. Разположена на територията на три големи обновени музея, тя продължи от 2 юни до 4 ноември 2007 г. Тази европейска инициатива придоби известност и нас чрез голямата изложба в Солун „Тесалоники – Културна столица на Европа“, на която бяха показани много от съкровищата на Света Гора.

Сега отново с много усилия на различни институции в трите музея на Трир се излагат експонати от цял свят (включително два ковани инкрустирани меча от Силистра от III-IV век), които разказват за времето, в което е живял св. Константин Велики.

Когато мислим за нашите небесни закрилници, светиите, ние несъзнателно се отдаляваме от реалната историческа обстановка и от времето, в което са живели. Защото те вече са преминали отвъд, във вечния живот и са винаги и навсякъде с нас. Стига да ги потърсим, усещаме благодатното им присъствие. Затова, Константин Велики е първият римски император, който приема християнско кръщение и от него започва първата в историята християнска държава. Той е роден в Наисус (днешен Ниш, Сърбия) на 27 февруари 280 г., син е на Константин Хлор. След като се възкачва на престола след своя баща, християнизира западната част на Римската империя. На смъртното си ложе приема св. Кръщение. Почива в Никомидия в Северозападна Мала Азия (днешен Измит, Турция) на 22 май, 337 г., в една от имперските резиденции. Мощите му са били в Константинопол, в базиликата „Свети Апостоли“.

С уест за преходността на човешкия живот и на емоционалното въздействие на експонатите са подредени множество зали с различен надслов: „Господар на Римската империя“, „Императорът и християните“, Традиция и митове“ и др.

На всички плакати на изложбата с показана главата на император Флавий Валерий Аврелий Константин – Константин I (в римокатолическия свят), а Константин Велики или свети Константин (в източноправославния свят). Тя е част от огромна статуя, чиито останки се намират в музея Капитолини в Рим.

Монета с изображението на император Константин с христограм

Императорската базилика на св. Константин Велики в Трир

Държавната организация на Римската империя по времето на Диоклециан (IV век) е тетрархична – управляват четирима императори в четири столици:

Никомидия в Северозападна Мала Азия (днешен Измит, Турция);

Сирмия (днешна Сремска Митровица, Войводина, Сърбия);

Медиолан (Милано, Италия), столица на Максимиан, западния август на империята;

Августа Треверорум (днешен Трир, Райнланд-Пфалц, Германия), столица на Константин Хлор, бащата на св. Константин.

Границите на огромната империя, простираща се от Мароко до Великобритания, са били постоянно нападани от франките и германите. Задъжение на императора е било да пази границите на империята и затова като резиденция на императора Трир е бил укрепен град с голям гарнизон.

По времето на Римската империя Трир е бил най-укрепеният римски град на север от Алпите. Днес там има останки на големи сгради от римско време: Императорските терми и Порта нигра, която устоява на многото превратности на времето, а сега е символ на съвременен Трир. Но най-впечатляващият градеж е Базиликата на св. Константин, т. нар. Императорска базилика.

Много семпла отвън, вътреки внушителните си размери: 65x26 м, висока 36 м (колкото 12-етажна сграда). Някога вътре е била пищно облицована с мозайки и мрамор. Касетъчният й покрив е бил сглобен от ливански кедър. След Втората световна война, след поредната реставрация е оставена и отвътре, и отвън на червените тухли, с които е градена. Сега тя служи за молитвен дом на една евангелистка енория.

Особеното в архитектурата на базиликата е, че няма носещи покрива колони и че сводестите прозорци от горния ред – състоящи се от 9 части, са по-високи от тези на долния ред – от 7 части. По този начин се постига оптическа измама, перспективата се губи и сградата изглежда още по-голяма. Времето е дало своя отпечатък – стените й в горния край имат отклонение от вертикалата до половин метър, вследствие на тежкия бетонен покрив, изграден при последната реставрация.

Историческите сведения, за съжаление, не сочат император Константин да е ползвал така пищно изграденото съоръжение.

Руяна БОШНАКОВА

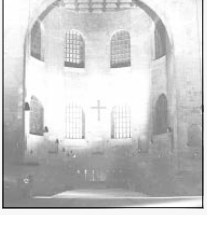

Вести от Софийска епархия

На Лазарова събота, **19 април**, в манастира „Св. архангел Михаил" над с. Кокаляне, община Панчарево, София, беше постриган в монашество послушникът на обителта Явор Свиленов Димитров и прие иноческото име Теоктист. С благословението на Негово Светейшество патриарх Максим постриженето извърши игуменът на Кокалянския манастир архимандрит Назарий.

Новият монах е роден в Шумен на 14 август 1978 г. Завършил е строителен техникум в родния си град, а след това – специалност „Екология и опазване на околната среда" в Аграрния университет в Пловдив. През 2005 г. завършва двугодишния паралелен курс на СД Семинария „Св. Йоан Рилски", а през 2007 г. – и тригодишна магистратура в Богословския факултет на Софийския университет „Св. Климент Охридски".

На **19 април**, Лазаровден, в катедралния храм „Св. Неделя" по време на св. Литургия Зненолският епископ Йоан ръкоположи в йеромонашески чин йеродякон Йоан Филипов Ганчев, докторант в Богословския факултет в София. Йеромонах Йоан служи в Шияковски манастир „Св. архангел Михаил".

На същото богослужение за дякон бе ръкоположен Илия Дичев от Дупнишка духовна околия.

Същия ден по време на вечерята в манастира „Св. Илия" в столичния квартал „Дървеница" Зненолският епископ Йоан постригна за монахиня послушницата Тамара Иванова Деспотова. Тя получи името Матрона и се подвизава под духовното ръководство на игуменката на манастира Анисия.

На **3 май** Зненолският епископ Йоан освети новопостроения храм „Св. Георги" в с. Мухово, Ихтиманска духовна околия. Досега в селото нямаше храм и народът с радост участва в първата св. Литургия, отслужена там от епископ Йоан.

Храмът ще се обгрижва от свещ. Виталий от Ихтиман.

Нов предстоятел на Руското подворие в София

Руският храм-подворие „Св. Николай Мирликийски" в София има нов предстоятел – игумен Исидор (Минаев). Той е представителят на Московския и на цяла Русия патриарх при Българския първойерарх.

Той идва на мястото на предишния предстоятел на руския храм митрофорен протойерей Александър Карягин, който бе на служение у нас повече от 10 години.

Игумен Исидор е назначен за предстоятел на Руското подворие в София с решение на Св. Синод на Руската православна църква от 15 април 2008 г.

Той пристигна в София на 25 април, в края на Страстната седмица. След Възкресение Христово о. Александър Карягин представи о. Исидор на енориашите на руската църква в София.

Игумен Исидор пристига в България от Йерусалим. Приема монашество във Валаамския Преображенски манастир. От 4 юли 2001 г. е игумен на Коневския манастир „Рождество Богородично" в Санкт-Петербургска епархия, който управлява шест години. От 12 октомври 2007 г. е на служение в Руската духовна мисия в Йерусалим.

Изложба показва дяконските одежди на Васил Левски

На **21 май** в Националния църковен историко-археологически музей на Св. Синод бе открита изложбата „Дяконът", посветена на 135-годишнината от обесването на Васил Левски. Изложбата дава възможност на обикновените българи да се докоснат до личността на йеродякон Игнатий чрез негови лични вещи и документи. За първи път се показват дяконските одежди на Апостола, с които той е участвал в богослуженията. Одеждите се съхраняват в Сопотския манастир „Св. Спас", в който Васил Кунчев приема монашество с името Игнатий.

Изложбата бе открита от директора на Националния църковен историко-археологически музей Николай Хаджиев. Във въведителните си думи той наблегна на факта, че Васил Левски е бил клирик на Българската църква и винаги се е съзнавал като духовник.

На откриването присъстваха представители на съорганизаторите на събитието: г-жа Елинка Бояджиева от Софийски комитет „Васил Левски", г-жа Красимира Милчева от Софийския държавен архив, проф. Дойно Дойнов и др.

Г-н Николай Хаджиев благодари за финансовата подкрепа на столичните храмове: „Св. Неделя", „Св. София", „Св. Климент Охридски", „Св. Георги" в кв. „Дървеница", „Св. Кирил и Методий", „Св. Седмочисленици", „Св. Петка"– стара.

В словата си при откриването организаторите подчертаха, че акцентът в изложбата е върху духовника йеродякон Игнатий – Васил Левски.

Сред гостите бяха бившият премиер на България Димитър Попов, който е и един от организаторите на Общобългарския комитет „Васил Левски", доц. д-р Христо Темелски, директор на Църковния институт към Св. Синод, преподаватели от Богословския факултет в София, обществени и граждани.

Освен дяконските одежди на Васил Левски посетителите могат да видят кичур от косата на Апостола, тефтерчето му и др. експонати, свързани с живота на революционера.

До 20 юни ще продължи изложбата в Националния църковен историко-археологически музей. Той се намира в сградата на Богословския факултет в София.

НОВИ КНИГИ

След „Светилото" – историята на 100-годишния бургаски храм „Св. Кирил и Методий" от Вида Буковинова – доктор на историческите науки и заслужил краевед, скоро излезе от печат и последната нейна книга „**ВЕЛИКОЛЕПНИЯТ ХРАМ**". Тя е исторически очерк за храм „Св. Йоан Рилски", който авторката посвещава на 75-годишнината от откриването на храма и 35 години от неговото освещаване.

Книгата е посветена и на членовете на комитета по построяването на храма, на свещенослужителите и църковните настоятели, на многобройните дарители, строители и зографи, дали своя принос за този великолепен Божи дом – гордост и радост за поколенията, храм, който свети и озарява душите на тези, които прекрачват прага му с чиста вяра и здрава християнска нравственост, храм – крепост на духа и святурен щит срещу чужди влияния.

Със солидна историческа подготовка и природен богословски усет, д-р Буковинова изрови от пепелта на забравата миналото и на този храм, за да знаят потомците какво му дължат за своето народностно и духовно оцеляване.

Хонорарите за двете книги заслужилият краевед д-р Вида Буковинова дарява на църковните настоятелства на двата храма за слава на Бога и благолепието на двете църкви.

Йорданка КОЛИМЕЧКОВА

Шестият църковно-народен събор на БПЦ в образи

Заседанията на събора започваха и завършваха с молитва към Бога

С благословението на Негово Светейшество заседанията се председателстваха от Сливенския митрополит Йоаникий

Варненският и Великопреславски митрополит Кирил оглавяваше комисията по изготвянето на проектоустава

В събора участваха 147 делегати, избрани от епархиите на БПЦ в страната и чужбина. Делегати по Устав са всички архиереи на БПЦ. Свои представители на събора имаха средните и висшите богословски учебни заведения.
На снимката: делегатите по време на заседание

От 14 до 17 май в Рилския манастир се проведе първата сесия на Шестия църковно-народен събор. Той започна с изпяване на тропарите на Възкресение Христово, на св. Йоан Рилски и специална ектения, произнесена от Негово Светейшество патриарх Максим. Съборът бе открит със слово на първойерарха на БПЦ (бж. с. 4).

Основната цел на църковния форум е да приеме измененията и допълненията в Устава на БПЦ. В края на първата сесия делегатите приеха следните решения, на основата на свършената от тях работа.

Решения на първата сесия на Шестия църковно-народен събор на Българската православна църква

1. На основание чл. 126, т. 2 от Устава на БПЦ Шестият църковно-народен събор утвърждава Наредба, издадена от Св. Синод на основание чл. 108 и във връзка с чл. 238 от Устава на Българската православна църква, със следното съдържание:

„В случай, че някои от редовно избраните делегати, които са изразили писмено и лично, че са възпрепятствани да участват в съборните заседания на предстоящия Шести църковно-народен събор, за делегати на Събора да бъдат определени избраните техни подлаяжници. В епархиите, където на избирателните събори не са избрани подлаяжници на делегатите, Епархийският съвет на съответната епархия следва да посочи делегати на Събора от членовете на съответната епархия – клирици и миряни, притежаващи качествата, посочени в чл. 31 от Устава на Българската православна църква."

2. На основание чл. 39 от Устава на Българската православна църква, Шестият църковно-народен събор реши да заседава на сесии до окончателното приемане на внесения проект за изменение и допълнение на Устава на БПЦ.

3. На основание чл. 39 от Устава на Българската православна църква, следващата сесия на VI Църковно-народен събор да се проведе от 6 до 11 октомври 2008 г. в Рилската св. обител.

4. Втората сесия на Църковно-народния събор продължава с разглеждане на внесения проект за изменение и допълнение на Устава на Българската православна църква, без да се преразглеждат и прегласуват вече приетите текстове.

5. Задължава Главния секретар на Светия Синод до 27 май 2008 г. да предостави на епархийските митрополити приетите изменения и допълнения в Устава на Българската православна църква.

6. Вълага на епархийските митрополити да организират обсъждането с делегатите от епархията на проекта за изменение и допълнение на Устава на Българската православна църква и не по-късно от 10 юли 2008 г. да представят своите предложения на Главния секретар на Светия Синод.

След тази дата предложения не се приемат.

7. Създава комисия по приемане на предложенията на проекта за изменение и допълнение на Устава на Българската православна църква в състав:

Председател:

Варненски и Великопреславски митрополит Кирил

Членове: Видински митрополит Доментиан, Великотърновски митрополит Григорий, Русенски митрополит Неофит, Неврокопски митрополит Натанаил, Старозагорски митрополит Галактион, Ловчански митрополит Гавриил и Пловдивски митрополит Николай.

Комисията може да привлича и специалисти в помощ на нейната работа.

Комисията обработва постъпилите предложения за изменение и допълнение на Устава на Българската православна църква и предлага консолидиран текст, основан на предложенията на Св. Синод и на делегатите на епархиите, за Устав на Българската православна църква, най-късно до 25 септември 2008 г. и го докладва на втората сесия на събора.

8. Приема доклад за състоянието на БПЦ за периода от V до VI Църковно-народен събор.

9. Изказва благодарност на Негово Преосвещенство Адрианополския епископ Евлогий, игумен на Рилската св. обител, за организацията и грижите по провеждането на първата сесия на VI Църковно-народен събор.

Русенският митрополит Неофит чете проекто-изявлението на Църковно-народния събор

Делегатите продължаваха разискванията и извън заседателната зала по време на почивките

Негово Светейшество патриарх Максим благославя делегатите при закриването на първата сесия на събора

След края на първата сесия на събора бе дадена пресконференция за журналистите. На нея бяха отговорени приетите от делегатите Изявление и Решения на VI ЦНС. На снимката: ръководителите от събора духовници и юристи отговарят на въпроси на медиите

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2008 г.

„Църковен вестник"

1 година ..... 21,00 лв.
6 месеца ..... 10,50 лв.
3 месеца ..... 5,25 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище" № 4
тел. 987-56-11, тел./факс 980-30-16
МОЛ: Танка Тончева Христова
e-mail: synpress@dverizbg.net
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ
Ръкописи не се връщат.

Банкова сметка на Синодално издателство на БПЦ
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабин" № 58
IBAN BG97UNCR96601018147018, BIC код: UNCRBGSF

Сумите да се изпращат с пощенски запис или по банкова сметка, в които да се изписа точният адрес и пощенският код на получателя!

„Църковен вестник" съдържа свещени текстове и изображения и не бива да се използва за битови нужди.